

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. VI. An sacerularis princeps possit Ecclesiasticos absque Papæ consensu
subiucere contributionibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. VI.

An sacerdotalis Princeps possit Ecclesiasticos absque Papae consensu subjicere contributionibus.

202. Quatuor sunt rerum genera, de quibus queri potest an collectis, & tributis sacerdotalibus subjiciantur. Primo sunt res consecratae, aut benedictae ad cultum divinum, ut templa, vas, vestes, Monasteria, &c. hæc in nullius bonis esse constat ex §. 7. Institut. de rerum divisione: unde sequitur etiam non subjici posse exactationibus. Ita ut certum tradit Laym. L. 4. tract. 9. c. 6.

Secundò, res titulo spirituali, aut intuitu Ecclesiastici Ministerij acquisitæ, ut decimæ, oblationes, fructus beneficiales, redditus stolæ, &c. quod eximantur à jurisdictione sacerdotali satis concordant Doctores apud Wiest. in 3. Decretalium de imunit. Ecclesiasticanum; 192. quia titulus est sacer, & personæ excepta per cap. Ecclesia 10. de constitut.

Tertiò sunt temporalia mobilia, ac immobilia à fidelibus oblata pijs locis nempe Ecclesiæ, ac monasterijs pro conservando cultu divino, pro reparanda fabrica, alendis ministris, & Religiosis pauperumque usibus deputata, talibus non posse imponi novas collectas, & exactiones sub pena Excommunicationis sine consensu Episcopi cum Clero, & constitutiones oppositas esse irritas habetur cap. non minus 4. Et cap. adversus 7. de imunit. Eccles. ubi etiam extimunt sine

consilio Papæ similia onera imponi non posse. Ratio est: quia talia bona sunt DEO sacra, & res Dominicæ appellantur canone 40. Apostolorum Laym. cit. n. 1. vers alterum Genus S. Thomæ 2. 2. q. 99. Art. in fine.

Contra hoc videtur stare cap. si tributum caus. 11. q. 1. ex D. Ambros. Si tributum petat Imperator, non ei negamus: agri Ecclesiæ solvant tributum. Et cap. tributum 23 q. 8. ubi Urbanus I. ait: Quod Ecclesia de exterioribus suis tributum reddat.

Resp. Ad primum Ambrosium id, ut justum non approbasse, sed ad maius malum avertendum Ecclesiæ imminentis ex denegatione, tolerasse, quod exegit Justina Ariana Mater Valentiniani Imperatoris adhuc pueri.

Resp. Ad secundum eo tempore nempe saeculo tertio, quo vixit Urbanus nondum fuisse imunitatem à tributis constitutam propter Imperatores Gentiles: est ergo locutus more temporis accommodato.

Quarto sunt bona mobilia, ac immobilia patrimonialia Clericorum. An hæc sint immunita ab exactationibus, est major difficultas quoad onera extraordinaria, nam ea ab his eximi multi volunt cum Panormit. in cap. cit. Ecclesian. 31.

Syl-

Ccc 3

Sylvestro V. immunitas. I. num. 9. Lugo Disput. 36. n. 99. & 108. quos sequitur cit. Wiesl. num. 194. allegatis pluribus canonibus, quibus se conformat jus civile. *L. sancimus 24. Cod. de sacros. Eccles.* Et constitutio Friderici Secundi Imperatoris quæ post feudorum consuetudines est inserta corpori juris in cuius §. 1. irritat omnia statuta, & consuetudines contra libertatem Ecclesiæ vel Ecclesiasticas personas edictas, vel servatas adversus canonicas sanctiones. In §. secundo statuit, ne ulla potestas etiam publica collectas, sive exactiones Ecclesiasticis, aut alijs pijs locis, aut Ecclesiasticis Personis imponat. in §. 4. ut nullus Ecclesiasticam personam in questione criminali, vel civili ad judicium sacerdotiale presumat contra constitutiones Imperiales, & canonicas sanctiones trahere in §. 6. vult suum editum in perpetuum valere estque incertum in titulo de Episcopis, & Clericis Authenticis, statuimus, in qua actor trahens Ecclesiasticum ad forum sacerdotiale privatur jure suo, judexque sua ex tunc potestate judicandi, ac judicatum non tenere decernitur. Ratio autem cur Clericorum etiam patrimonialia sint immunia ab Extraordinariis Collectis est hæc principalis, quod personæ Ecclesiasticæ sint exemptæ saltem jure humano canonico, & civili, & quidem irrevocabiliter à jurisdictione sacerdotiali per allegatam constitutionem Friderici. Accedit quod privilegium ex causa concessum spectante ad remunerationem (quale est hoc nempe ad remuneranda beneficia spiritualia Majora & in DEI honorem principaliter factum) translat in pactum, proinde sit irrevocabile, ita Lugo num. 93. subdens n. 102, eti Imperatores non eximissent à

tributis certum tamen esse exemptionem hanc fieri posse à Pontificibus, ita ut non valeat à Principe ullo sacerdotali revocari. Ratio est, quod solius Pontificis sit irrevocabiliter ordinare spectantia ad Religionem, & bonam Ecclesiæ gubernationem, inter haec autem est præfata exemptione. Hic præmissis.

203. Dico primò Ecclesiæ, Monasteria, ac Clerici, &c. stante immunitate exemptionis de bonis feudalibus instar laicorum debent contribuere directo Domino sacerdotali, & coram eo convenienti poslunt, ita omnes ex cap. ex transmissa 6. & cap. verum 7. de foro competente.

Dico secundò Ecclesiæ, & Monasteria de bonis etiam non feudalibus sublunt oneribus in prima fundatione, aut donatione reservatis laicæ jurisdictioni Laym. c. 5. n. 4. ex communi in cap. verum 4. de condit. apposit. Ratio, quia justa conditio servanda est. Hinc

Ampliatur conclusio ad onera omnia realia, seu annexa bonis immobilibus Ecclesiistarum, & Monasteriorum, &c. priusquam ea ab Ecclesiis acquisita sunt donatione, aut quovis alio titulo, aut contractu. Unde à fortiori patrimonialia Clericorum hæc realia servitia praestare debent. Laym. c. 6. num. 9. ex communi. Ratio quod sit juris notissimi rem cum onere inhærente ipsi transire ad quemvis possessorem. Argumento cap. ex litteris 5. de pignor.

Neque per hoc Ecclesiastici subjiciuntur jurisdictioni sacerdotali; quia non obligantur personæ, sed res obligatione non novâ, sed antiquâ. Unde in Germania bona data Ecclesiasticis non amortizantur, hoc est, non excunt à potesta-

te Principis sacerdotalis, neque transeunt
in manum mortuam.

204. Dico tertio Ecclesiae, Monasteria, aliaque pia loca subjici non possunt exactionibus extraordinariis, ita jus utrumque allegatum num. 202. vers. quarto sunt immobilia. Et constat ex Authent. Friderici Imperatoris, item nulla communitas Cod. de Episcopis, & Clericis, in qua citatus §. secundus Imperatoris renovatur. Ratio, quod personæ Ecclesiasticae cum locis pijs eximantur utroque jure à sacerdotali jurisdictione, sed si subjicerentur exactionibus extraordinariis, non eximerentur, siquidem tributi exactio, & præstatio est signum subjectionis secundum Apostolum ad Rom. 13. subditi estote, ideo enim tributa præstatis. Confirmatur ex Abbatie in cap. qualiter de judicijis num. 8. Certum est inquit, quod si persona exempta est, ergo etiam res, nempe si hæc non habeat annexam realem obligacionem, atqni bona temporalia priorum locorum non habent annexa sibi onera extraordinaria, ergo non possunt talia imponi bonis nisi mediante eorum possest. re huic jubendo, quod sine jurisdictione fieri non potest. Laym. c. 5. n. 1.

Limita conclusionem, ut non procedat respectu Principis à sede Apostolica habentis privilegium collectandi Clericum, prout eo gaudent multi Principes ob ingentia in Ecclesiam Romanam merita. Simile Concessum est Friderico Tertio, sive quarto à Nicolao Quinto Anno 1451. pro Provincijs hereditatijs, ut irrequisito consensu Ordinarij toti Clerico Collectas & contributiones moderatas ad sublevandas incumbentes necessitates

imponere possit teste Wadingo Disput. 9.
dub. 8. §. 2.

Dices cum Suar. in defensione fidei contra Regem Angliae L. 4. c. 34. à n. 29. omnia ejusmodi privilegia etiam Imperatoribus, & Regibus concessa revocari per Bullam Cænæ quovis anno promulgari solitam. Resp. Cum citato Wadingo. Non posse præsumi, per Bullam hanc, et si foret acceptata, revocari privilegia remuneratoria, qualia sunt Principum, quia nequit præsumi revocatio trahens secum majora scandala, gravioresque perturbationes, quales traheret Bulla Cænæ, si revocaret dicta privilegia: hac enim de causa Clemens V. cum Generali Concilio Viennensi cassavit Decretalem Bonifacij, vi cuius timebantur majora scandala. Unde tandem cit. Suar. allegans Bellarminum non audet damnare usum privilegiorum adversus immunitatem Clericorum praesertim in Civilibus rebus.

205. Quæres primò an conclusio tertia habeat locum in bonis patrimonialibus Clericorum? Ratio affirmandi est probatio dictæ conclusionis contra Abbatem. Molin. Suar. & relatos num. 202. vers. quarto sunt. Resp. Cum Wadingo §. 4. n. 3. esse servandum id, quod usu est receptum, unde ubi Collectari solent, reluctari non possunt, esse autem subiecta Collectis extraordinariis praxis docet teste Zippæo Archi-Diacono Antverpiensi in Analyse juris Canonici ad titulum de foro competente. Nec æquum videtur, quod Clerici de suo patrimonio disponant liberè ad quasvis causas, & tamen sit privilegiatum instar bonorum, quæ propria sint Ecclesiastica. Unde

Unde ex Panormit. tradit Felinus, quod Clericus in patrimonialibus censeatur ut Laicus, quapropter Navarrus in Manuall. 27. in expositione Articulis. Bulle Cane docet excommunicationem Bullæ solùm respicere bona Ecclesiasticorum, ut Ecclesiastici suat; patrimonium autem Clerici non spectat ad hunc ut Clericus est sed ut civis Reipublicæ, quare etiæ canones illimitatè loquantur, non tamen illimitatè intelligendi sunt etiam quoad patrimonialia, sed quoad hæc se habeant ut in feudalibus, aut potest dici cum alijs, quod executio non fiat in persona Clerici, sed in bonis ejusdem.

206. Quæres secundò, an dum est communis necessitas respiciens commodum singulorum, ut est murorum, putei Urbis, aut aquæductus reparatio, debant etiam Clerici contribuere?

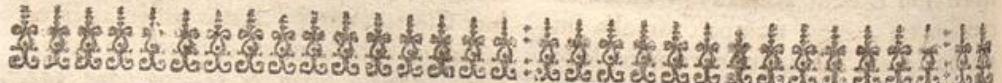
Tertiò an Clericus non soluto reali onere compelli possit per judicem Laicum?

Resp. Ad secundum negativè in al latis casibus, quia sic nunquam forent li

beri Ecclesiastici: cum omnia tributa remotè cadant in commodum singulorum.

Opposicuum dic de iis quæ respiciunt proximè utilitatem eorum, ut si certa pars, in qua Clerici habent prædia, egeant obstaculis contra æquum imperium, aut si vicinia, quam etiam incolunt Clerici sit lapidibus sternenda, hanc enim sicuti tale opus directè est utile Clericis, ita æquitas petit, ut sentiant etiam onus Molin. Disput. 672. Girthing. de Iunctis Eccles. num. 79. ad hoc compellendos non per Judices Laicos sed Ecclesiasticos. Hinc

Resp. Ad tertium negativè ex n. 202, & 204. (nisi Clerici sint feudatarij prout sunt Episcopi Principes Imperij) Lugo n. 111, cum cit Molin. contra Bart. Hostensem, quos non juvat Authentica Clericus quoque Cod. de Episcopis & Clericis immediate præcedens constitutionem Friderici in Authent. Statutus Cod. cod. quia per hanc posteriorem revocatur, quam in Gallia non seruati, sed priorem testatur Gloss.

ARTICVLVS TERTIVS.

De modis acquirendi Dominium per contractum.

207. **P**rinusquam ad particulares difficultates descendamus, breviter quædam ad naturam contractus in communione sunt prælibanda. Quæres primò quid, & quotuplex sit pactum? an pariat obligationem naturalem, seu in conscientia, aut etiam actionem in foro civili.

Resp. Ad primum L 1. ff. de partibus describi, quod sit duorum, aut plurium in unum consensu aut placitum cum addito in altero obligationem pariens, quia obligatio est effectus pacti.

Resp. Ad secundum dividi in nudum, & in vestitum: nudum est, quod in foro